

Sygn. akt IV KK 541/20

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2021 r. na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie A. S.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 16 lipca 2020 r., sygn. akt IV Ka (...), zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 14 lutego 2020 r., sygn. akt II K (...),
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wniosek złożony przez obrońcę skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero w istocie wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2014 r., sygn. akt II KK 361/13, LEX nr 1427396).

Obrońca podniósł we wniosku, iż wykonanie kary powodowałoby „nieodwracalne skutki i niepowetowane straty, gdyż skazany - mimo okoliczności, że postępowanie w tej sprawie obarczone było wadami - musi odbyć karę

pozbawienia wolności (w wyjątkowo surowym wymiarze). Jasnym jest, że pobyt w zakładzie karnym przyniesie daleko idące skutki zarówno w sferze fizycznego, jak i psychicznego zdrowia człowieka. Nie do przecenienia są również skutki, jakie niesłuszne odbywanie kary pozbawienia wolności może mieć dla sytuacji finansowej i zawodowej skazanego”.

Odnosząc się do tych argumentów wskazać należy, że mimo przedstawienia we wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności argumentacji dotyczącej konsekwencji jej odbywania, argumenty te nie mogły przekonać o konieczności zastosowania instytucji z art. 532 k.p.k. Przede wszystkim, samo powołanie się na treść zarzutów nie może być uznane za wystarczające w tym przypadku – nie mogą one bowiem automatycznie przesądzać o tym, że na pierwszy rzut oka skazany nie powinien ponieść w ogóle kary. Brak bowiem możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że *prima facie* zarzuty podniesione w kasacji wskazują na tak poważne błędy w kontroli apelacyjnej dotyczącej czynienia ustaleń faktycznych przez Sąd I instancji, że powinny one prowadzić do uchylenia wyroku Sądu odwoławczego. Należy podkreślić, że przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być przecież całościowa i merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Okoliczności podane przez obrońcę stanowią normalne następstwa odbywania izolacyjnej kary pozbawienia wolności.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.